

V. S. Smith
THE LIBRARY OF THE
ADD D 1855
UNIVERSITY OF ILLINOIS
GUVERNÖR

JAMES E. BOYDS

BUDSKAP

TILL

NEBRASKAS LEGISLATUR.

Feb. 6
TJUGUANDRA SESSIONEN, 1891.

LINCOLN, NEB.

HENRY BRÜGMANN'S BOKTRYCKERI.

1891.

GUVERNÖR

THE LIBRARY OF THE

APR 5 1935

UNIVERSITY OF ILLINOIS

JAMES E. BOYDS

BUDSKAP

TILL

NEBRASKAS LEGISLATUR.

TJUGUANDRA SESSIONEN, 1891.

LINCOLN, NEB.

HENRY BRÜGMANN'S BOKTRYCKERI.

1891.

GUVERNÖR BOYDS BUDSKAP

TILL

NEBRASKAS LEGISLATUR,

1891.

Senatorer och Representanter!

Församlade härstädes på anmodan af folket i det stora och tillväxande samhället Nebraska, i ändamål att främja dess intressen och öfva åtlydnad för dess uttryckta vilja, är det mitt innerliga hopp att vi i allt, som rör medborgerliga rättigheter och allmänt väl, måtte gå hand i hand mot målet att troget uppfylla detta allmänna förtroende, vägleda af vårt bästa förstånd, — ärelystna i utförandet af vårt arbete och städse trogna mot statens ära och vapensköld. Vi sammankomma här under folkets instruktioner, I å edert fält och jag på mitt, olika i arbetssätt men med samma mål i sigte. Såsom folkets tjenare med uttryckliga befallningar skola vi strängt hållas till ansvar af dem, som hitsände oss. Undanflykter, strategi och svaga knep skola bortsopas, när vi påkallas att göra räkenskap för våra handlingar inom dessa murar. Har det varit fallet, att vi förgätit våra principer, lemnat våra förpligtelser uppfylla, ringaktat folkets önsknningar och visat oss förrädiska mot vår stat, skall detta i morgon betyda detsamma som i går, det skall för oss betyda en snabb och säker politisk död. I allt, hvad som afser blomstrande fält och lyckliga hem, som bringar präriernas folk i nära beröring med städernas, i främjandet af dess välgång, skyddandet af dess rättigheter, försvaret mot begången orättvisa, i att lyfta dess bördor och skyndsamt fylla dess supplikationer samt i att bevisa jemlik rättvisa mot alla — härutinnan skänker jag eder på förhand mitt hjertliga och odelade bifall.

Jag har därför äran, mine herrar, att här nedan i korthet framlägga till edert behjertande några få antydningar af, hvad som synts mig nödvändigt för folkets i denna stat välgång och trefnad.

SPARSAMHET I ALLMÄNNA ÄRENDEN.

De allmänna ärendena böra handhafvas enligt samma affärsregler, som utgöra den försigtige mannens rättesnöre vid skötandet af hans privata affärer. Onödiga utgifter böra icke uppmuntras. Det allmänns tjenst bör ej utgöra ett näste för öfverflödiga embetsmän. Såsom förvaltare af statens medel böra edra pligter och eder tjenstemannaobligation anses allt för helig att tillåta eder på sådant sätt prostituera och missbruka dem. Ingen embetsman, hög eller låg, bör vara frikostig på folkets bekostnad. Styrelsen för hvarje statsinstitution bör strängt försigga i enlighet med dess syfte- och ändamål, samt å en basis af ytterlig ekonomi, så att, närhelst öfverflödiga tjenstemän förefinnas, skola dessa genast afskedas. I de inrättningar, jag kommer att förestå, skola alla, som af mig beklädas med embetsmakt, strängt hållas till sin pligtutöfning, deras duglighet göras till vilkor samt hel och fullständig tjensteutöfning fordras och

utkrävas. Låtom oss såsom förvaltare af ett gifvet förtroendeuppdrag sammankomma vid alla förefallande statsfrågor, på det folket må blifva framgångsrikt och samhället höjas till en högburen ställning i landets historia. Från statens alla kanter uppstiga rop om tryckande skattebördor. Lefnadsvilkoren äro höga och marknaden låg, medan vi från de aflägsnare olyckliga distrikten höra klagomål om lidande och nöd. Det utgör vår skyldighet att minska dessa deras svårigheter och mildra deras nöd. Hvarje dollar, som utbetalas till en onyttig tjänare, är en stöld ur de fattiges fickor. Enligt min tanke vore det väl, om I tillsatten en komité, som undersöker och genomforskar statens exekutiva afdelningar och alla dess institut, i ändamål att röna deras tillstånd, antalet tjänstemän, hvori deras respektiva arbeten består samt kostnaden för deras underhåll. Jag förmenar att såsom en följd häraf skola flera sinnekurer kunna indragas och öfverflödiga tjänstemän afskedas. Detta vore ett steg till understöd för folket.

PREJERI-LAG.

Nebraska är jernförelsevis en ny stat. Dess ofantliga resurser äro ännu stadda under utveckling. Emigranterna strömma till dess publika jordbruksland, och styrka, energi och företagsamhet framlocka säd-blomman ur jorden och få dess faktorer att surra med sitt arbete. Lånadt kapital måste därför ingå i arbetet för dylik utveckling. Penningräntan är högre och groft prejeri bedrifves i mycket större skala i nya än i äldre samhällen. Två och tre procent i månaden krävas allt för ofta här i staten af de fattiga och arma. Vår nuvarande räntelag bestämmer den lagliga räntan till 7 procent per år, men tillåter 10 procent per år under särskildt kontrakt. Förbehålles eller omkontrakteras en högre procent, blir straffet för långgifvaren det, att han ingen ränta får, utan blott sitt kapital. Huruvida det vore klokt att lagstifta en reduktion i den nu gällande lagliga räntefoten, är en allvarsam fråga att nu afgöra. Det är ett argument af mycken kraft och konsekvens, att en förnimbar nedsättning i den lagliga räntefoten skulle förvisa kapitalerna från vår stat och sålunda åvägabringa en kris i penningemarknaden. Följden blefve, att vår handel och all industri i betydlig mån förlamades. Å andra sidan är det ett i ögonen fallande kraf, att de många fall af orättvisa, som prejarne begått och begå, böra hindras och bestraffas. Det tillhör eder att så göra. Jag vill rekommendera antagandet af en lag, innehållande stränga straff och som är vidtomfattande nog att nå och utrota detta slags prejeri och straffa dem, som utöfva det.

PUBLIKA SKOLOR.

Vår stat är lycklig i att ega så skickliga publika lärare samt öfver den höga ståndpunkt af vetande, vår ungdom uppnått. I folkundervisningen, såväl som i alla andra fall af progressiv framgång, har senaten ett rikt blad i sin historia att uppvisa. Under de tjugu sista åren hafva skoldistrikten tilltagit i antal från 797 till 6,243, och skolbarnens från 32,789 till 332,243. Statens inblandning i eller öfverseende öfver privata, församlings- eller sekteriska skolor bör icke uppmuntras. Tillräckliga konstitutionsstadganden förefinnas att hindra skolfondens användande för dylika institutioner. Ehuru staten meddelar undervisning fritt, bör den dock bevilja en hvar rättigheten att tillägna sig vetandets välsignelser från hvilken källa, han finner för godt att välja. Hvad mått och steg I än vidtagen i och för folkundervisningens befrämjande och kunskapens spridande, skall röna mitt hjertligaste understöd. Många klagomål hafva hörts med afseende på de höga priser, som krävas för de flesta af våra i folk-skolorna brukliga böcker. Vi hafva lagstiftning, så att böcker kunna utdelas till skolorna, om ej fritt så åtminstone till utgifvares grosspris. En stor summa penningar kan årligen besparas allmänheten, genom att införa verksamma reformer i sättet att förse skolorna med böcker.

ETT VALSYSTEM, SOM TILLFÖRSÄKRAR HEMLIGHET ÅT DEN RÖSTANDE, ÄR BEHÖFLIGT.

Staten Nebraska bör hålla sig i främsta ledet, då fråga är om reformrörelser på andra håll, hvilka afse en förbättrad reglering af valen. Valsedelns helgd bör skyddas genom bevakande af dess hemlighållande. Renhet i valen bör tillförsäkras genom stränga lagstadganden. Den röstande bör fränhållas allt tillfälle att på ett korrupt sätt tubbas. Detta ämne påkallar eder snara och allvarliga behandling. Jag har äran rekommendera följande:

1:o. En uteslutande officiell valsedel, utfärdad till den röstande af omröstningstjenstemännen, så snart han underkastats den nödiga examinationen.

2:o. En afskild kur, deri han kan draga sig tillbaka, för att bereda sin valsedel, vika ihop den och aflemna den i valurnan, utan att någon vet, hur hans sedel varit.

3:o. Att hålla sådana personer, som icke komma för att rösta, undantagandes valtjenstemännen, på behörigt afstånd från valurnan.

4:o. Inskränkande antalet röstande i ett distrikt till icke öfverstigande 200.

I min tanke vore det en klok anordning att fordra, det alla etablissement, som sysselsätta ett större antal män, hålla stängdt minst två timmar under omröstningstiden å valdagen, mot vite af strängt straff. Samstämmigheten i opinionen, allmän och enskild, är att verkan af de lagar, som i sig innefatta de drag, jag nyss antydt, varit högst tillfredsställande i de stater, der de blifvit praktiskt pröfverade, samt att deras vidmakthållande i dessa stater är ett afgjort faktum. En sådan valreform är ej längre något blott experiment. Det har varit och är ett lyckadt försök att åt folket förskaffa ett fritt och ärligt uttryck af dess önsknings medelst rösträttigheten. Sådan lagstiftning afser att åt frie män skänka rättigheten att kasta en fri och hemlig valsedel, utan inverkan eller tubbning af korrupta inflytelser. Framför allt borttagas derigenom skrankorna för den duglige och bildade men på jordiska egodelar fattige mannen att deltaga i kampen för ära och rykte i en befattning mot den inflytelserike och penningstarke medtäflaren. När tillfället att använda penningar för valen är afskaffadt, skola icke heller politiska taxeringar för köp af röster längre existera. Resultatet blir, att ingen ursäkt skall förefinnas för uppsättande af den eller den mannen på valsedeln blott därför, att han är i stånd att erlægga sin taxa, utan hvarje medborgare skall ega lika tillfälle med sina medtäflare, utan afseende på hans kassas tillstånd. Hvarje tänkbart skydd bör omgifva den röstegande. På yttranderätten af hans fria vilja och omdöme bero våra institutioners bestånd och våra lagars renhet. Det australiska valsystemet eller något annat liknande, som afser ett obehindradt utöfvande af denna rätt, skall röna mitt odelade understöd. Detta behof af reform stegras af den närvarande anblicken af novembervalens resultat. Allmänna medel blefvo ödade i en konflikt, som direkte spåras till felaktigheten i våra nuvarande vallagar. Bedrägerier äro icke blott möjliga, utan kunna lätt genomföras. Statens rykte lider genom de publicerade vittnesmålen af de sorglöse och oansvarige. Legislaturen bör se till, att det icke upprepas. En lag för detta ändamål är oundgänglig. Jag hoppas, att I viljen granska de nu gällande valsystemen och deraf inrama en författning, nog mäktig att stäffa dessa ofog och verkställa dessa reformer.

LAGAR MOT ÖFVERFLÖD.

Folket i denna stat har nyligen uttalat sig med afseende på den lagstiftningsart, som benämnas lagar mot öfverflöd. Frågan om tillverkning och försäljning af spirituosa framlades vederbörligen för allmänheten efter en fullständig undersökning, vidsträckt dryftning och lugn eftertanke. Resultatet är känt. Hvad som då utgjorde en lifsviktig fråga för statens framåtskridande

mot välmåga och ryktbarhet, synes nu vara försänkt i en dödsslummer, som ej har något uppvaknande eller hyser ångrens bittra qual. Folkets så tydligt uttalade vilja bör af eder icke ringaktas. Eder pligt synes vara, att härutinnan emottaga folkets förklaring och slå ur tankarne all sådan lagstiftning.

FLERE DOMARE BEHÖFVAS.

I denna fråga beder jag att få hemställa, att någonting bör göras för att underlätta högsta domstolens medlemmar. Behovvet af minst ytterligare två domare betonas bäst af domstolens hopade göromål och omöjligheten för de nuvarande ledamöterna att medhinna alla målen, som hastigt ökas. Denna sak är af stor vikt och intresse för folket i alla delar af staten. Rättsmål, som kräva omedelbar handläggning, rättigheter, som tariffa lagens fullaste granskning och orättvisor, som böra erhålla omedelbar tillsyn, fortgå från den ena dagen och månaden till den andra, utan afgörande eller domslut, till allvarsamt förfång för dem, hvilka icke hafva råd att bestå kostnaderna och till stor skada för folket i allmänhet. Ett konstitutions-amendement i och för afskaffandet af denna olägenhet förkastades vid det sednaste valet. Orsaken dertill är väl bekant. Andra frågor öfverskyggade denna. Utan något som helst förfäktande lemnades den åt sitt öde. Dess meriter voro i allmänhet icke förstådda. Folket ansåg det såsom ännu en börda och röstade sålunda ned frågan. Det är dock icke någon börda, utan ett mått och steg för en sådans underlättande. Mina granskningar af ämnet föranleda mig att råda eder sammankalla ett konstitutions-konvent, i ändamål att vidtaga sådana åtgärder för ändring af statens charter, som kunna leda till det önskade målet. Huruvida det vore väl att så göra, öfverlemnar jag helt och hållet åt eder att afgöra. Vår judiciella afdelning är så nära förenad med vårt folks affärsföretag, genom ordnandet af de städe uppstående tvisterna angående personliga och affärsrättigheter, att allt, som kan göras för densammas höjande, måste vara i hela folkets intresse, till dess nytta och belåtenhet. En löneförhöjning åt domarena skall tvifvelsutan tillförsäkra domstolen sådana förmågor, som bäst äro i stånd att tyda lagen och skipa rättvisa. I en stat af sådan styrka och gedigen intelligens som Nebraska kan det anses vara orsak nog att rodna af blygsel, öfver att skrifvare och underordnade i våra domstolar skola uppbära dubbelt, ja tredubbelt så stora löner, som domare, hvilka uppoffra hela sin tid att upprätthålla och genomdrifva våra lagar.

JERNVÄGS-LAGSTIFTNING.

Hvarje plattform, antagen af de olika partier, som representeras i denna legislatur, hyllar revision af lagen angående jernvägstrafiken. Vårt närvarande system medgifver orättträdig urskiljning och prejeri. Man påstår, att detta bedrives i så stor skala, att farmaren beröfvas sin utkomst och statens framgång stäckas. Att åstadkomma sådan förbättring häri, som det onda kräfver, utgör en af edra svåraste pligter. Eder klyftighet kommer att tagas i anspråk, att bota ett ondt utan att förorsaka ett annat. Tager man i betraktande de viktiga rättigheter, som å alla sidor löpa fara, böra edra handlingar vara väl öfvertänkta, lugna, opartiska, icke öfvermodiga.

Gransken sjelfve orsaken till det allmänna missnöjet och beviljen vederbörlig hjälp, men vakten eder att orättvist lägga börda på och förtrycka de redan nedtyngda transportlinier, hvilka uträttat mycket och lofvat mera för denna stats fulla utveckling. Granska alla de förslag, som erbjudas i stället för den nu gällande transport-regleringen; samla de sundaste dragen och förena dem till en rättvis, opartisk lag. Det syftemål, som sökes, är att förena korporationernas intressen med folkets. Tvingades dessa bolag att dela allmänhetens motgångar, att lida dess förtryck lika väl som att draga fördel af dess framgång, skulle man ej höra talas om urskiljning och prejeri. Vid lösningen af

denna viktiga, men kinkiga fråga bör det vara eder uppgift att sammanvålla egarnes och gynnarnes af dessa linier intressen till ett. Beläget midt emellan de båda hafskusterna, är vårt folk lifligt intresserad i frågan om billig transport. Hittills företagen lagstiftning att bestämma låga fraktpriiser för våra farmprodukter ha icke varit till belägenhet för produsörerna. Dessa korporationer äro skapelser af och stå under kontroll af lagen, och I bören så stifta lag mellan dem och folket, att alla skyddas och ingen skadas. Enär dessa korporationer ega full kontroll öfver landets inhemska transport, äro de i stånd att uppbära orättrådigt tribut af folket, och att de göra detta, derest legislaturen icke strängt bevakar dem, darfva här inga bevis. Det är statsstyrelsens pligt att, nogsam vaka öfver och beskydda folkets rättigheter i fråga om jernvägstaxor, i ändamål att det må åtnjuta fördelen af den lägsta möjliga taxan, förenligt med ärlighet och rättvisa. Tillåten mig att här tillkännagifva mitt godkännande af alla förslag, som verka i folkets intresse. Låtom oss dock vara rättvisa mot alla, orättrådiga mot ingen. Företagen eder ej att stifta en lag, hvars ovilkorliga följd blir att stäcka tillväxten af vårt jernvägssystem och göra sådan egendom ofruktbar och dess penningeinsättningar motbjudande. Folket tyckes antaga, att den nuvarande transporteringsnämnden utträttat litet eller intet till dess förmån. Dess intressen torde och skulle tvifvelsutän betjenas bättre genom tillsättandet af en sådan kommission som i vår grannstat Iowa. Eder rättighet att fastställa en maximum-taxa bestrides ej. Sådan lagstiftning anses dock hvila på en ömtålig grund, i följd af de mångartade flyttsakerna och de många egendomliga och särskiljande egenheter, som ingå i transportfacket. Den nuvarande transporteringsnämnden eger rätt att fastställa en maximum-taxa, ehuru den aldrig begagnat sig af denna rättighet. Skulle dock denna hedervärda församling finna för godt att taga denna fråga om händer, tager jag mig friheten antyda, att edert arbete i denna rigtning bör inskränka sig till några få flyttsaker car-lassvis, sådana som kol, säd, lefvande boskap, bräddvirke och andra. Min enskilda tanke är, att det vore mera rådligt att ändra vår konstitution så, att vi kunde välja en opartisk kommission, hvars uteslutande pligter skulle vara, att ordna och regulera frakttaxan, och städse stå som medlare mellan jernvägarne och folket i staten.

PRESIDENT-ELEKTORER.

Ett stort politiskt ondt, som icke är inskränkt till någon viss del af landet och som i lika mån inverkar på alla politiska partier, är det nuvarandesättet att välja edra president-elektorer. I bören bota den nu rådande orättvisan. I egen rättighet att utnämna dessa elektorer på hvad sätt, I ansen bäst. Enligt Förenta Staternas konstitution är hvarje stat berättigad till ett antal sådana elektorer i förhållande till antalet af dess senatorer och representanter i kongressen. Det är i min tanke meningen med denna lagparagraf, att sådana elektorer skola väljas af folket på samma sätt. Dessa elektorer utnämnas nu och väljas "i hög". Här af följer, att de af det starkaste partiet i staten utnämnda blifva valda, ehuru detta parti i en del af kongress-distrikten befinna sig bland minoriteten. Orättvisan häri är sålunda uppenbar. Det är folket, som väljer nationens lagstiftare. Hvarje distrikt bör derför ega rättighet att antyda sitt val af president på samma gång det väljer sin representant till kongressen. I ett demokratiskt distrikt blir den demokratiska elektorn rätteligen vald, i ett republikanskt bör en republikansk med rätta blifva vald. Detta sakförhållande är lika känbart i södern som i norden; det är lika orättvist i det demokratiska Texas som i det republikanska Nebraska. Det närvarande systemet nedlägger presidentvalet i sjelfva verket i händerna på fyra stater, på hvars politiska färg man aldrig kan lita. Då arealen sammansmält till dessa fyra stater, är lätt att inse värdet af makt och korrupta sätt att gå tillväga. Den ofantligt starka politiska och penningemakt, som centraliserats i New York, Indiana, New Jersey och Connecticut för hvarje fjärde år, skulle finna ett alltför

stort verksamhetsfält, derest hvarje stat i Unionen valde sådana elektorer på samma sätt som sina kongressmän. Denna qvartett af så kallade svängpunktstater skulle då ej ensamme dela äran af att välja landets högste embetsman. Makten att börja denna reform hvilar i edra händer. Enligt nästa kongress-fördelning blir denna stat berättigad till åtta president-elektorer. Väljer man två för hela staten och en för hvarje kongress-distrikt, förebygges att minoriteten beröfvas sin rösträtt, man vinner ett mera jemlikt uttryck af folkviljan vid omröstningen för president af Förenta Staterna. Börja med denna reform, och i skolen inom kort finna, att hvarje stat i Unionen skall taga edert system till mönster och kopiera eder lag.

PUBLIKA MAGASIN.

Staten Nebraska är känd öfver hela världen såsom en stor jordbrukande stat. Alla åtgöranden, som kunna leda till skydd och främjande af dessa stora intressen, äro förnämligast nödvändiga. Jag har länge iakttagit värdet af en lag, som afser att handhafva och bevara säd i elevatorer och magasin. Det system, som nu användes i staten Nebraska är helt och hållet i händerna på privata personer och korporationer, oberoende af och icke ansvariga till någon som helst stadga af denna stat. I ändanål att erbjuda det skydd, jordbrukaren erfordrar, önskar jag på det allvarligaste rekommendera, att legislaturen affattar en lag något liknande den i staten Illinois gällande, hvilken synes hafva varit tillfredsställande för alla intresserade parter.

NATIONAL-GARDET.

Ett större allmänt trångmål, som blott undantagsvis inträffar, nödvändiggjorde utbeordrandet af Nebraskas National-garde. Denna styrka utsändes med ens och intog position i fält, betäckande settlementena å norra gränsen, iståndsättande dem att tjena som reserv för regeringstrupperna vid Pine Ridge-agenturen, belägen endast några få mil derifrån. Ännu har jag icke erhållit rapport från brigadgeneralen Colby, som innehade befäl öfver styrkan derstädes, men depescher från generalmajoren Nelson A. Miles af Förenta Staternas armé bekräfta dugligheten af våra officerare och trupper och det materiella och moraliska understöd, de meddelat styrkan under hans kommando.

Jag gratulerar folket i Nebraska deröfver, att fred, en stadigvarande fred, såsom vi hoppas, blifvit återsteld utan en enda mans förlust i strid. Det var ej min mening att hemkalla Nebraskas National-garde förrän indianerna blifvit afväpnade, och afsände dess angående ett telegram till brigadgeneral Colby den 13 Januari, men han mottog detsamma först sedan generalmajor Miles underrättat honom om, att han tryggt kunde tillbakadraga sina trupper, och han hade redan hemförlofvat Nebraskas National-garde.

Den extra ranson, som öfverblef i Rushville, har jag, i anseende till dess lätt skämbara natur, ansett som min pligt att låta öfverlemna till de lokala nödhjelpskomiteerna vid nordvestra gränsen, der nöd herskar på grund af torkan.

Det är min afsigt att, så snart fullständiga rapporter i ämnet inkommit till denna hedervärda församling inlemna fullständig uppgift öfver alla utgifterna, på det i mågen bevilja de nödiga medlen för deras betäckande. Det behöfver knappast nämnas, att denna utgift är endast tillfällig, hvad vår stat beträffar, enär Förenta Staternas regering vederbörligen kommer att godtgöra alla de expenser, staten sålunda förskotterat.

Jag tar detta tillfälle i akt att hembära mina varmaste lyckönskningar till Nebraskas ynglingar, hvilka deltog i detta det första fälttåg, hvari Nebraskas National-garde deltagit; de lemnade sina hem vid första vink, trotsade lifsfaran och hastade till gränsen under den kalla vintertiden, underkastande sig alla de lidanden och umbäranden, som dermed äro förenade, och jag vågar hoppas, att i skolen på sätt, sig vederbör, erkänna Nebraskas National-gardes förtjenst.

VERLDSUTSTÄLLNINGEN.

Jag anser det af största vikt, att denna stats naturliga resurser och produkter blifva fullt kända och rätteligen utställda vid den kommande expositionen. Vid den i New Orleans för några år sedan hållna hundraårs-bomullsutställningen innehade Nebraska en hög rang bland sina syskonstater och tillvann sig glödande pris och beröm. Den lager, som vanns vid detta tillfälle, och de goda resultat, som följde, böra lifva oss till kraftfull verksamhet vid den tillstundande stora företeelsen.

Unionens olika stater komma att blifva representerade vid denna utställning, och de göra frikostiga bevilningar derför. Det anstår Nebraska att bibehålla sin stolta ställning i främsta ledet. Vår stats naturrikedom, dess resurser, dess materiella framgång och dess folks långt framskridna industri böra bekantgöras för en värld, och på det ett sådant mål må vinnas, böra försvarliga medel dertill beviljas.

Jag önskar rekommendera, att de medel, som härflyta från en sådan bevilning, ställas under öfverinseende af en direktion bestående af tre medlemmar, hvilka skola tillsättas af guvernören, och på det denna direktion må bli opartisk, bör den utgöras af en medlem från hvardera af de tre hufvudpartierna i staten. Jag hyser obegränsadt förtroende till denna stora stats framtid och anser det vara i öfverensstämmelse med våra medborgares intressen att lemna ovedersägliga bevis åt alla de civiliserade ländernas representanter, att vi äro ett framåtskridande folk och att Nebraska är en stat, som ej står tillbaka för någon i Unionen. Omkostnaden härför skall mer än återgäldas genom det ökade inflöde af välmåga och befolkning, som blifver en följd deraf.

DE NÖDLIDANDE I FÖLJD AF TORKAN.

Såsom en följd af den ytterliga torka, som under det förflutna året herkat i de vestra delarne af staten, befinna sig många af settlarne i ett behöfvande tillstånd och tarfva understöd från något håll, till dess nästa skörd unnar dem det nödvändiga uppehållet.

Ett lagförslag, beviljande \$100,000 för detta ändamål, är redan af mig godkänt, och i händelse ytterligare understöd erfordras för vårt nödställda folks bistånd, skall jag godkänna sådana bevilningar, som kunna anses nödvändiga.

ENIGHET BÖR RÅDA.

Till sist, mine herrar af senaten och representanthuset, anser jag mig påkallad att erinra om den vänskapliga enighet, som bör vara rådande mellan edre båda hus och den exekutiva makten i eder stat. Låten alla personliga och politiska bevekelsegrunder för tillfället hvilat. Låtom oss i vårt arbete utmärka oss uteslutande för hänsyn till våra medmenniskors bästa och statens förherrligande, för den höga ambition, som höjer sig öfver partibroderskap och parti-strider, och när vi ändtligen skiljas och utträda från scenen af vårt publika lif, låtom oss då föra med oss den höga tanke och aktning, den ene för den andre, det kärliga minne af vår publika och sällskapliga samvaro och det gedigna förtroendet för allas vår uppriktighet och heder, hvarförutom allt publikt samlif förlorar sin högsta tjusning.

JAMES E. BOYD.

Lincoln, Neb., den 6 Februari 1891.

3 0112 058559342